

Divendres 26 d'abril
18.30h a la Filmoteca
Sala Laya

JOVES
PROGRAMADORS
MOVING CINEMA
A LA FILMOTECA

UN VIOLENT DÉSIR DE BONHEUR

DE CLÉMENT SCHNEIDER

Direcció: Clément Schneider
Guió: Clément Schneider, Chloé Chevalier
Direcció de fotografia: Manuel Bolaños
Muntatge: Anna Brunstein
So: Elton Rabineau, Florent Castellani i Maxime Roy
Música: Joaquim Pavy, Marianne Faithful, Patti Smith, The Last Poets
Repartiment: Quentin Dolmaire, Grace Seri, Franc Bruneau, Vincent Cardona, Francis Leplay, Etienne Durot, Ilias Le Doré, Guillaume Compiano
Any: 2018
Durada: 75 min

Ens situem al 1792, al bell mig de la Revolució Francesa però lluny del furor i la fúria de París. El monjo Gabriel viu amb els seus companys d'orde en un convent prop de la frontera amb Itàlia. La quietud i la rutina dels eclesiàstics es trenquen amb l'arribada d'uns soldats i de la jove Marianne. En seqüències de gran bellesa i sensualitat, enmig del paisatge d'oliveres de la borgonya francesa, en Gabriel descobreix la seva identitat.

Sortir dels camins establerts o cercar la plenitud són algunes de les qüestions atemporals que planteja *Un violent désir de bonheur*: l'abans i l'ara; la Revolució i totes les revolucions; els personatges, però també nosaltres. Al ritme de Patti Smith i del punk dels setanta.

El film es va presentar a la secció de l'ACID al Festival de Cannes de 2018.

QUI SOM ELS JOVES PROGRAMADORS?

Un grup de joves cinèfils d'entre 16 i 20 anys ens reunim cada divendres per mirar pel·lícules d'autor europees i comentar-les plegats. Entre gener i maig, cada mes presentem a la Filmoteca una sessió que volem que sigui singular. Són films que ens han emocionat, que estimem, que ens semblen pertinents, que volem donar a conèixer.

La proposta es desenvolupa en el marc de la col·laboració entre el projecte europeu Moving Cinema, liderat per l'Associació A Bao A Qu - Cinema en curs, i la Filmoteca de Catalunya. Aquesta sessió molt especial, forma part de la programació de la Sala Jove del D'A Film Festival Barcelona.

Moving Cinema està cofinançat pel programa MEDIA d'Europa Creativa.

instagram: @joves_programadors @moving_cinema @filmotecacat @dafilmfestival
twitter: @abaoaqu_ @filmotecacat @dafilmfestival

Divendres 26 d'abril
18.30h a la Filmoteca
Sala Laya

JOVES PROGRAMADORS MOVING CINEMA A LA FILMOTECA

REFLEXIONS DE CLÉMENT SCHNEIDER

“Vaig agafar la frase [*Un violent désir de bonheur*] de Jacques Lacarrière, del llibre que va escriure sobre l'ordre cistercenc (*La plus belle aventure du monde*). La combinació d'aquests tres mots va resultar la clau del film que tant havia cercat durant molt temps. [...] Va ser després del muntatge final que *Un violent désir de bonheur* es va convertir en el títol de la pel·lícula. Sóc conscient que l'apropa a un cert lirisme poètic i a la política -no queda gaire lluny de l'eslògan-, però era també una manera d'integrar una obertura necessària, una extensió del film al món contemporani sense la qual hauria perdut la seva força, la seva raó de ser. [...] Crec profundament que la felicitat no és una noció obsoleta, malgrat tots els abusos que el sentit de la paraula ha patit i segueix patint. La felicitat es resisteix a les exigències del consum, que voldria convertir-la en una simple possessió. [La felicitat] Més que trobar-la, es conquereix; d'aquí l'associació, justa i aclaparadora, amb la idea de violència. Em sembla que les meves pel·lícules giren entorn a aquesta qüestió. Prenen formes diferents, de vegades melancòliques, de vegades joioses, de vegades polítiques... També formo part d'una generació per a qui fa temps que s'albira un futur bastant fosc. Posar en escena aquest violent desig de felicitat és potser una manera de conjurar -a través de la ficció- aquest futur desesperat.”

Entrevista d'Antoine De Baccque, desembre 2018

“La pel·lícula no pretén ser dogmàtica, se situa en una època amb una producció de discursos increïbles, magnífics, però tan fetitxitzats que ens semblava essencial desprendre-nos-en. Vam assumir de fer quasi un fals film històric, una “contra-pel·lícula històrica”, conservant només alguns símbols de la revolució, subvertint-ne d'altres i ajustant-los a una escala molt modesta. I això ens va permetre treballar la qüestió de la revolució en tota la seva amplitud. [...] Partint de situacions aparentment binàries volíem crear permeabilitat.”

Perquè és justament aquesta la complexitat de la revolució, les coses no són mai blanques o negres; dos mons que s'oposen frontalment acostumen a estar més íntimament lligats del que ens pensem. [...] El més interessant del cinema històric és precisament la seva part de ficció.”

France Culture, desembre 2018

ALTRES REFLEXIONS

“Aquest film, encara que al principi ho sembli, no explica un fet històric concret. És un conte. Un conte filosòfic que emplaça alhora anhels espirituals, aspiracions socials i desitjos sensuals; els principals fonaments de la convivència humana.”

Jean-Louis Gonnet i Philippe Fernandez, cineastes

“Des de l'inici de la pel·lícula prevalen la qualitat escrita del guió i l'atenció abocada als diàlegs. Schneider s'estima els actors, els filma amb precisió i en sentim la seva admiració. En aquest aspecte el seu treball recorda al de Robert Bresson o Eric Rohmer; sobretot pel capteniment dels intèrprets, però també pels plans fixes treballats a la manera d'un quadre o l'escriptura cinematogràfica tan literària.”

Guillaume Bachy, programador